

Petrovaradinska tvrđava

PETROVARADINSKA TVRĐAVA – “Gibraltar na Dunavu”, građena je između 1692-1780. Prostire se na površini od 112 hektara. Tvrđava ima Gornji i Donji grad (Podgrađe). Prostorom Gornjeg grada dominiraju bastioni: Donji Ludvigov bastion, Gornji Ludvigov bastion, Inoćentijev bastion, Bastion Marije Terezije, Bastion sv. Leopolda i Bastion cara Josifa I. Pristup je moguć kroz sledeće kapije: Ludvigovu, Dvorsku, Leopoldovu, Molinarijevu i Kapiju Karla VI. Sačuvani su sledeći objekti: Oficirski paviljon, Leopoldova barutana, Provijantski magazin, Arsenal, Duga i Jednostavna kasarna, Toranj sa satom i Veliki ratni bunar. Petrovaradinska tvrđava je građena prema ideji markiza Sebastijana Voban-a (1633-1707). Među graditeljima posebno mesto zauzima italijanski grof Alojzije Ferdinand Luidi Marsilji (1659-1730), svestrana i obrazovana ličnost u kojoj su skladno prikupljena znanja i sposobosti pisca, istoričara, kartografa, arheologa, arhitekta i graditelja i vojnika. U šestotomnom delu o Dunavu, koje je Marsilji objavio u Hagu 1726. ostavio je podatke o Petrovaradinu i Čeneju. Njegova zaostavština se čuva u Bolonji u Marsilji muzeju, otvorenom 1930.